

hvorvidt fuld dækning for visse midlertidigt forhøjede kontosaldi bør opretholdes eller indføres.

(8) Ordninger, der beskytter selve kreditinstituttet, herunder navnlig sikrer dets likviditet og solvens, og dermed sikrer en beskyttelse af indskydere, der som minimum svarer til beskyttelsen under en indskudsgarantiordning, og frivillige ordninger for kompensation til indskydere, der ikke indføres eller officielt anerkendes af medlemsstaterne, bør ikke være berørt af dette direktiv.

(9) Medlemsstaterne bør tilskynde indskudsgarantiordninger til at indgå aftaler eller forbedre eksisterende aftaler om deres respektive forpligtelser.

(10) Den nuværende udbetalingsfrist på tre måneder, som kan forlænges til ni måneder, er i modstrid med behovet for at bevare indskydernes tillid og opfylder ikke deres behov. Udbetalingsfristen bør derfor reduceres til 20 hverdage. Denne udbetalingsfrist bør kun forlænges under særlige omstændigheder og efter godkendelse fra de kompetente myndigheder. Senest to år efter direktivets ikrafttræden bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om effektiviteten og fristerne i forbindelse med udbetalingsprocedurerne med en vurdering af, hvorvidt en yderligere reduktion af udbetalingsfristen til ti hverdage ville være passende.

(11) I tilfælde, hvor udbetalingen udløses af de kompetente myndigheders konstatering, bør den nuværende frist for afgørelse på 21 dage endvidere reduceres til fem hverdage for ikke at forhindre hurtig udbetaling. Det bør dog først godtgøres over for de kompetente myndigheder, at et kreditinstitut ikke har tilbagebetalt et indskud, der er forfaldet til udbetaling. Denne vurdering bør foretages med forbehold af de retlige eller administrative procedurer i medlemsstaterne

(12) Indskud kan anses for at være indisponible, når tidlig indgriben og reorganiseringsforanstaltninger ikke er lykkedes. Dette bør ikke hindre de kompetente myndigheder i at foretage yderligere omstrukturingsbestrebelse under udbetalingsfristen.

(13) Medlemsstaterne bør tilstræbe at sikre kontinuitet i bankernes ydelser og adgang til likviditet, specielt i perioder med finansiel krise. I den forbindelse opfordres medlemsstaterne til hurtigst muligt at træffe foranstaltninger til at sikre

nødudbetalinger af passende beløb efter ansøgning fra den berørte indskyder inden for højst tre dage efter en sådan ansøgning. Eftersom en reduktion af den nuværende udbetalingsfrist på tre måneder vil have en positiv indvirkning på indskydernes tillid og sikre en velfungerende finanssektor, bør medlemsstaterne og deres indskudsgarantiordninger sikre, at udbetalingsfristen er så kort som muligt.

(14) Direktiv 94/19/EF giver medlemsstaterne mulighed for at begrænse dækningen til en bestemt procentsats. Denne mulighed har vist sig at underminere indskydernes tillid og bør således ikke videreføres.

(15) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 94/19/EF bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.⁴⁾

(16) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at justere dækningsniveauet efter inflationen i Den Europæiske Union på grundlag af ændringer i det harmoniserede forbrugerprisindeks, der offentliggøres af Kommissionen. Da der er tale om en generel foranstaltning, der har til formål at ændre en ikke-væsentlig bestemmelse i direktiv 94/19/EF, skal foranstaltningen vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

(17) Målene for dette direktiv, nemlig harmoniseringen af dækningsniveauer og af udbetalingsfrister, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da det kræver harmonisering af en lang række forskellige retsfor skrifter i medlemsstaterne, og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(18) Direktiv 94/19/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

(19) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁵⁾ bør medlemsstaterne tilskyndes til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og of-